

въваше да го прави: а Отама́тъ го слышаше съ влагодаренїе, и търъ съ прилежанїе въ дѣло сичко про мъ къзуваше. — Сега като се оупражниаше тъходъ въсело въ работанїе то, не беше никогашъ разгневанъ съ држина та си, а мнози по малко со севе сигнъ єсенъ та прѣлъ велико оудоволствїе да види дѣрвъ то си болно съ крашенъ падъ. Така, воспрѣлъ дѣлъ ползы, обогати се и съ мнози йвжаки, и побѣдъ залъте навыкновенїя, шо беше придобиа до тога. — На баща мъ толкова видѣ оугодно това, шо то въ следующее лѣто раздѣли между него и врата мъ произведенїя та (макеулатъ) на единѧ малка градинка.

ТАБЛИЦА 62.

Внѣшній видъ на вѣши тѣ мнози пъти нынѣ изложва.

Единъ юноша, който живѣеше въ селата, и не познаваше нѣщо отъ живобити, който живѣашъ по чужди места, дойде въ Единъ градъ да види дѣбы звѣрове, който прѣхада да изваждатъ тамо да ги глѣда светъ.

Слѣновата величина и видъ сѫжасида го со страхъ, и носербатъ видѣ съ судивленїе. Но вниманїе то мъ се отвлече скрѣо отъ тѣа животни, и окърнасе кѫде дрѣго единъ, кое го имаше вѣсъ и прекрасенъ видъ.

Юноша та стоеше съ молчанїе, и чудеше се на гладкостъ та на влакна та мъ, на лѣскавата мъ чѣрностъ, и на чинни тѣ мъ рѣдове съ който беше нашарено, на соразмѣрността на сѫдите мъ, а найвекѣ на тѣа та мъ на лицѣ то сладостъ.

Каквѣ се имѣвза това любезно животно, попытѣ страшатъ, кое то си творилъ при Единъ отъ найгрозни тѣ звѣрове въ сокранїе то ти, като искашъ дани покажешъ по между красотата и грозотата различието;

Внимай юноше, отговори мъ искъснѣй стрѣжъ, не оуслаждавай съ толко лѣсно отъ внѣшната видъ. Това животно шо то мъ се толко чудишъ ти, имѣвза се тигъ: и дко и дати се види толко кратко, естъ обаче найлюго отъ сички тѣ звѣрове.

Не можемъ ни то съ наказанїе да го сѫстрѣшимъ, ни